

Lieta C-866/19

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2019. gada 27. novembris

Iesniedzējtiesa:

Sąd Najwyższy (Augstākā tiesa, Polija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 19. septembris

Prasītājs:

SC

Atbildētājs:

*Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział
Realizacji Umów Międzynarodowych*

Pamatlietas priekšmets

Tiesvedība lietā pēc SC pieteikuma pret *Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych* [Sociālās apdrošināšanas iestādes Varšavas 1. nodaļas Starptautisku līgumu izpildes departamentu] par pensijas apmēru.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Priekšmets: Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

Juridiskais pamats: Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pants.

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetenta iestāde:

- a) beziemaksu periodus apmērā, kas nepārsniedz 1/3 no saskaņā ar valsts tiesību aktiem un citu dalībvalstu tiesību aktiem pabeigto iemaksu periodu summas, atbilstoši valsts tiesībām ņem vērā, lai noteiktu gan teorētisko (i) punkts), gan faktisko pabalsta summu (ii) punkts); vai
- b) beziemaksu periodus apmērā, kas nepārsniedz 1/3 no saskaņā ar valsts tiesību aktiem un citu dalībvalstu tiesību aktiem pabeigto iemaksu periodu summas, atbilstoši valsts tiesībām ņem vērā tikai tālab, lai noteiktu teorētisko (i) punkts), bet ne faktisko pabalsta summu (ii) punkts); vai
- c) lai noteiktu gan teorētisko (i) punkts), gan faktisko pabalsta summu (ii) punkts), neņem vērā apdrošināšanas periodus citā dalībvalstī, aprēķinot valsts tiesībās paredzēto beziemaksu periodu maksimālo ilgumu?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula 883/2004”).

Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 392, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula 1408/71”).

Lēmums Nr. H6 (2010. gada 16. decembris) par konkrētu principu piemērošanu attiecībā uz periodu summēšanu saskaņā ar 6. pantu Regulā (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2011, C 45, 5. lpp.) (turpmāk tekstā – “Lēmums H6”).

Atbilstošās valsts tiesību normas

1998. gada 17. decembra *ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych* (Likums par vecuma pensijām un citām pensijām, kas maksājamas no Sociālās apdrošināšanas fonda) (2018. gada *Dz. U.*, 1270. pozīcija, ar grozījumiem; turpmāk tekstā – “Likums par vecuma pensijām”).

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Ar 2014. gada 24. februāra lēmumu *Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Warszawie* [Sociālās apdrošināšanas iestādes Varšavas 1. nodaļa] (turpmāk tekstā – “pensiju iestāde”), pamatojoties uz Likuma par vecuma pensijām un Regulas 883/2004 noteikumiem, piešķīra SC (apdrošinātajam) vecuma pensiju no 2013. gada 5. novembra.
- 2 Noteicot tiesības uz vecuma pensiju, pensiju iestāde izmantoja šādu metodi. Pirmkārt, tā noteica Polijas iemaksu periodu apmēru (104 mēneši). Otrkārt, apdrošināšanas stāžā tā ņēma vērā Polijas beziemaksu periodus apmērā, kas atbilst 1/3 no Polijas iemaksu periodiem (34 mēneši). Treškārt, tā kā, pamatojoties uz Polijas apdrošināšanas periodiem, apdrošinātais nebija sasniedzis minimālo apdrošināšanas stāžu, tiesību uz vecuma pensiju iegūšanas mērķiem tā pieskaitīja iekšzemes apdrošināšanas stāžam Nīderlandē pabeigtos iemaksu periodus (269 mēneši).
- 3 Šādi noteiktais apdrošināšanas stāžs (valsts iemaksu periodi + valsts beziemaksu periodi + ārvalsts iemaksu periodi) pēc tam tika ņemts vērā, aprēķinot teorētisko pabalsta summu saskaņā ar Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Savukārt faktiskā pabalsta summa tika aprēķināta proporcijā 138 Polijas apdrošināšanas periodu mēneši (iemaksu periodi un beziemaksu periodi apmērā, kas atbilst 1/3 no valsts iemaksu periodiem) pret 407 summētajiem Polijas un ārvalsts (Nīderlandes) apdrošināšanas periodiem. Pamatojoties uz to, tika aprēķināts, ka no teorētiskā pabalsta 974,78 PLN apmērā apdrošinātajam ir jāizmaksā pabalsts, kas ir 33,9 % no šīs summas, proti, 335,81 PLN apmērā.
- 4 Apdrošinātais apstrīdēja šo lēmumu ar prasību, kurā tostarp lūdza ņemt vērā Polijas beziemaksu periodus augstākā apmērā. *Sąd Okręgowy w Warszawie* [Varšavas apgabaltiesa] noraidīja šo prasību ar 2015. gada 19. novembra spriedumu.
- 5 Apdrošinātais pārsūdzēja *Sąd Okręgowy w Warszawie* spriedumu ar apelācijas sūdzību. *Sąd Apelacyjny w Warszawie* [Varšavas apelācijas tiesa] ar 2017. gada 9. augusta spriedumu, atsaucoties uz Tiesas 2011. gada 3. marta spriedumu *Tomaszewska*, C-440/09, EU:C:2011:114 (turpmāk tekstā “spriedums *Tomaszewska*”), grozīja pārsūdzēto spriedumu tādējādi, ka pabalsta, kas pienākas apdrošinātajam, apmēra aprēķināšanas mērķiem pieņēma kā pierādītus beziemaksu periodus apmērā, kas atbilst 1/3 no iemaksu periodiem, kas ieskaitāmi Polijā un Nīderlandē pabeigto iemaksu periodu summā.
- 6 Pensiju iestāde pārsūdzēja *Sąd Apelacyjny w Warszawie* spriedumu ar kasācijas sūdzību, ciktāl šī tiesa bija likusi pensiju iestādei ņemt vērā apdrošinātā Polijā pabeigtos beziemaksu periodus augstākā apmērā, aprēķinot pabalstu saskaņā ar Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 7 Apdrošinātais pārmet pensiju iestādei, ka, noteicot apdrošinātajam maksājamā pabalsta apmēru, tā neesot piemērojusi Regulas 1408/71 45. pantu saskaņā ar tā interpretāciju spriedumā *Tomaszewska*. Proti, tā esot ņēmusi vērā beziemaksu periodus apmērā, kas atbilst 1/3 no tikai Polijā pabeigtajiem iemaksu periodiem, bet saskaņā ar spriedumu *Tomaszewska* tai šie periodi esot bijuši jāņem vērā apmērā, kas atbilst 1/3 no Polijā un Nīderlandē pabeigto periodu summas.
- 8 Savukārt pensiju iestāde apgalvo, ka, pirmkārt, Regulas 1408/71 45. panta interpretācija neesot piemērojama šajā lietā. Proti, esot izrādījies, ka apdrošinātā tiesību uz vecuma pensiju iegūšanai pietiek ar citā dalībvalstī pabeigto iemaksu periodu pieskaitīšanu Polijas apdrošināšanas periodiem (iemaksu periodi un beziemaksu periodi apmērā, kas atbilst 1/3 no valsts iemaksu periodiem). Pensiju iestādes ieskatā, spriedums *Tomaszewska* esot piemērojams tikai tad, ja, izmantojot tādu apdrošināšanas stāža aprēķināšanas metodi kā šajā lietā, izrādās, ka apdrošinātais nav sasniedzis prasīto minimālo apdrošināšanas stāžu. Tikai tad iekšzemes iemaksu periodiem varot pieskaitīt ārvalsts iemaksu periodus un no summētajiem (iekšzemes un ārvalsts) apdrošināšanas periodiem aprēķināt maksimālo iekšzemes beziemaksu periodu daļu (1/3 no iemaksu periodiem). Otrkārt, spriedums *Tomaszewska* attiecoties uz Regulas 1408/71 45. panta 1. punkta (kuram atbilst Regulas 883/2004 6. pants), nevis Regulas 1408/71 46. panta 2. punkta (kam atbilst Regulas 883/2004 52. pants) interpretāciju. Treškārt, spriedumā *Tomaszewska* pieņemtās Regulas 1408/71 45. panta 1. punkta interpretācijas piemērošana būtu izraisījusi to, ka Polijas beziemaksu periodi tiktu ņemti vērā augstākā apmērā, nekā paredzēts Polijas tiesību aktos, kas savukārt novestu pie tā, ka, no vienas puses, palielinātos Polijas sociālā nodrošinājuma sistēmas sniegtais ieguldījums pabalstā, kas pienākas apdrošinātajam, un, no otras puses, samazinātos citas dalībvalsts apdrošināšanas sistēmas, kur iemaksas par apdrošināto tika veiktas daudz ilgāk nekā Polijas sistēmā, ieguldījums šī pabalsta finansēšanā. Ceturtkārt, no Lēmuma H6 2. punkta izrietot, ka citu dalībvalstu apdrošināšanas iestāžu pieteiktie periodi tiek summēti, neapšaubot to vērtību, tādēļ Polijas apdrošināšanas iestādei nevarot būt pienākuma ņemt vērā iekšzemes apdrošināšanas periodus augstākā apmērā (ārvalstu periodu pieskaitīšanas dēļ), nekā tas paredzēts valsts tiesību aktos.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izklāsts

- 9 *Sąd Najwyższy* [Augstākā tiesa] uzskata, ka Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts varot tikt interpretēts trijos veidos, kas atspoguļoti prejudiciālajā jautājumā.
- 10 Pirmais no interpretācijas variantiem balstās uz spriedumu *Tomaszewska*. No minētā sprieduma izriet, ka Regulas Nr. 1408/71 45. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka “nosakot valsts tiesībās paredzēto minimālo obligāto apdrošināšanas periodu, kas nepieciešams, lai migrējošam darba ņēmējam būtu tiesības uz

vecuma pensiju, attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei, nosakot šīs dalībvalsts tiesībās paredzēto ierobežojumu, kuru attiecībā pret iemaksu laika posmiem nedrīkst pārsniegt tiem pielīdzināmie [beziemaksu] laika posmi, ir jāņem vērā visi migrējošā darba ņēmēja karjeras laikā, tostarp citās dalībvalstīs, pabeigtie apdrošināšanas laika posmi”. *Sąd Apelacyjny w Warszawie* izmantoja šo argumentāciju arī, lai noteiktu summas, par kurām ir runa Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

- 11 *Sąd Najwyższy* norāda, ka saskaņā ar Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu pabalsta teorētiskā summa ir vienāda ar pabalstu, ko attiecīgā persona varētu pieprasīt, ja visi apdrošināšanas periodi, kas izpildīti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, būtu izpildīti atbilstoši tiesību aktiem, kurus tā piemēro, pabalsta piešķiršanas dienā. *Sąd Najwyższy* skatījumā, minētajā Regulas 883/2004 normā ir atkārtots risinājums, kas noteikts Regulas 1408/71 45. panta 1. punktā (pašlaik Regulas 883/2004 6. pants). Tas savukārt nozīmē, ka to var interpretēt saskaņā ar spriedumā *Tomaszewska* pausto viedokli.
- 12 Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta saturs skaidri norāda uz to, ka, aprēķinot teorētisko pabalsta summu, ir jāpieņem juridiskā fikcija, saskaņā ar kuru visi citās dalībvalstīs izpildītie apdrošināšanas periodi ir jāaplūko, it kā tie būtu izpildīti Polijā. Tā ka Polijas tiesībās ir noteikts risinājums, saskaņā ar kuru vispirms tiek summēti iemaksu periodi, un tikai pēc tam tiek noteikta beziemaksu periodu robežvērtība, kas atbilst vienai trešdaļai, minētās juridiskās fikcijas pieņemšana un spriedumā *Tomaszewska* ietvertās argumentācijas piemērošana liek secināt, ka ir jāsummē Polijas un Nīderlandes iemaksu periodi un tikai pēc tam jāaprēķina 1/3 no iemaksu periodiem kā Polijas beziemaksu periodu augšējā robežvērtība. Tad tiek paaugstināta teorētiska pabalsta summa, jo tiek pagarināts kopējais apdrošināšanas stāžs, kas ņemts vērā, noteicot šo summu.
- 13 Šajā lietā tas nozīmētu, ka šis stāžs palielinātos no 407 mēnešiem līdz 445 mēnešiem (104 iemaksu periodu mēneši + 72 beziemaksu periodu mēneši, kas atbilst robežvērtībai 1/3 apmērā no Polijas un Nīderlandes iemaksu periodu summas, proti, 373 mēnešiem, + 269 Nīderlandes iemaksu periodi).
- 14 Piemērojot šo argumentāciju šajā lietā, palielinās Polijas beziemaksu periodu apmērs, ko var ņemt vērā. Rezultātā arī Polijas pabeigto “apdrošināšanas periodu ilgums” attiecībā pret apdrošināšanas periodu, kas pabeigti saskaņā ar Polijas un Nīderlandes tiesību aktiem (Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkts), kopējo ilgumu tiek paaugstināts no 138 mēnešiem (104 iemaksu periodu mēneši + 34 beziemaksu periodu mēneši) līdz 176 mēnešiem (104 iemaksu periodu mēneši + 72 beziemaksu periodu mēneši). Līdz ar to tiek paaugstināta Polijas iestādes izmaksātā pabalsta daļa (proporcionālā pabalsta ietvaros) no 33,9 % līdz 39,5 % (176:445 mēneši 138:407 mēnešu vietā). Rezultātā apdrošinātais saņem augstāko pabalstu no Polijas kompetentās iestādes.
- 15 Šādas Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretācijas gadījumā ir jāveic pieņēmums, saskaņā ar kuru spriedums *Tomaszewska* ir

piemērojams ne tikai uz tiesību uz pabalstu iegūšanu, bet arī uz tā apmēra aprēķināšanu. Par labu šim pieņēmumam liecina arī konsekvences saglabāšana starp vecuma pensijas stāža, kas nepieciešams, lai iegūtu tiesības uz pabalstu, aprēķināšanas noteikumiem un apdrošināšanas stāža aprēķināšanas, lai noteiktu pabalsta apmēru, noteikumiem.

- 16 Tā ka Tiesas judikatūrā jau ir pieņemts, ka Regulas 1408/71 45. pantā (pašlaik Regulas 883/2004 6. pants) ietvertais formulējums “tā, it kā tie būtu periodi, kas izpildīti saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro” tiek saprasts tā, ka Polijas pensiju iestādei ir jāņem vērā Polijas beziemaksu periodi maksimālā apmērā, kas atbilst 1/3 no Polijas un ārvalstu iemaksu periodiem, līdzīgs formulējums Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā (“ja visi apdrošināšanas [...] periodi, kas izpildīti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, būtu izpildīti atbilstoši tiesību aktiem [...]”) ir jāinterpretē tāpat. Proti, abos gadījumos runa ir par juridisko fikciju, saskaņā ar kuru citās dalībvalstīs pabeigtie apdrošināšanas periodi tiek aplūkoti tā, it kā tie būtu pabeigti Polijā.
- 17 Uz šādu Regulas 883/2004 52. panta interpretācijas virzienu, šķiet, norāda Tiesa 2017. gada 7. decembra sprieduma *Zaniewicz-Dybeck*, C-189/16 (EU:C:2017:946) 42. punktā. Tajā konstatēts, ka no šim noteikumam atbilstošas Regulas 1408/71 normas izriet, ka kompetentā iestāde aprēķina teorētisko summu pabalstam, uz kuru pensijas saņēmējam ir tiesības, “tā, it kā visi darba periodi, kurus viņš ir pabeidzis dažādās dalībvalstīs, būtu bijuši kompetentās iestādes dalībvalstī”. Citos nolēmumos Tiesa izmanto formulējumu “tā, it kā apdrošinātā persona visu savu profesionālo darbību būtu veikusi tikai un vienīgi attiecīgajā dalībvalstī” (spriedumi, 2005. gada 21. jūlijs, *Koschitzki*, C-30/04, EU:C:2005:492, 27. punkts; 2013. gada 21. februāris, *Concepción Salgado González*, C-282/11, EU:C:2013:86, 41. punkts; 1980. gada 26. jūnijs, *Menzies*, 793/79, EU:C:1980:172, 10. punkts).
- 18 Tiesa pieņem arī, ka valsts režīma princips nenozīmē to periodu, kas tikuši ieskaitīti kā apdrošināšanas periodi citā dalībvalstī, izslēgšanu no apdrošināšanas perioda (piemēram, militārā dienesta periodu, 1993. gada 15. decembra spriedums *Fabrizii u.c./Office national des pensions*, C-113/92, EU:C:1993:930, 25. punkts), pat ja šie periodi nav ieskaitāmi apdrošināšanas periodā atbilstoši kompetentās iestādes dalībvalsts tiesībām. Šī nostāja var liecināt – *a contrario* – par labu Polijas beziemaksu periodu ieskaitīšanai augstākā apmērā, nekā paredzēts valsts tiesību aktos.
- 19 Pa labu šādai Regulas 883/2004 52. panta interpretācijai var liecināt arī vispārīgais princips, pēc kura vadās Tiesa, interpretējot šīs regulas noteikumus, un saskaņā ar kuru šī tiesību akta noteikumi ir jāinterpretē, ņemot vērā LESD 45. pantā (iepriekš EKL 39. [48.] pantā) noteikto mērķi. Šis mērķis paredz, ka “migrējošo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma pabalstu apjoms nav samazināms tādēļ, ka viņi ir izmantojuši savas tiesības brīvi pārvietoties” (spriedums, 2013. gada 21. februāris, *Concepción Salgado Gonzalez*, C-282/11, EU:C:2013:86, 43. punkts un tajā minētā judikatūra), kas savukārt nozīmē, ka, piemērojot noteikumus par

- koordinēšanu, nedrīkst pasliktināties migranta situācija (spriedumi: 1998. gada 17. decembris, *Aristóteles Grajera Rodriguez*, C-153/97, EU:C:1998:615, 17. punkts; 1997. gada 9. oktobris, *Antonio Naranjo Arjona*, C-31/96, C-32/96 un C-33/96, EU:C:1997:475, 22. punkts; 1994. gada 9. augusts, *Reichling/INAMI*, C-406/93, EU:C:1994:320, 21.–24. punkts).
- 20 *Sąd Najwyższy* norāda arī, ka Tiesa ir jau pieņēmusi, ka Regulas 1408/71 46. panta mērķis ir “nodrošināt darbiniekam maksimālo teorētisko summu, ko viņš varētu pieprasīt, ja visi apdrošināšanas laikposmi būtu tikuši pabeigti attiecīgajā dalībvalstī” (spriedums, 2005. gada 21. jūlijs, *Koschitzki*, C-30/04, EU:C:2005:492, 28. punkts). Lai īstenotu šo mērķi, ir jāņem vērā beziemaksu periodi attiecībā pret tādu iemaksu periodu kopsummu, kas pabeigti saskaņā ar kompetentās iestādes dalībvalstī vai citās dalībvalstīs spēkā esošajiem sociālās nodrošināšanas tiesību aktiem (spriedums, 1992. gada 18. februāris, *Antonietta Di Prinzio*, C-5/91, EU:C:1992:76, 56. punkts).
- 21 Otrās interpretācijas variants balstās uz pieņēmumu, saskaņā ar kuru spriedums *Tomaszewska* tikai daļēji ietekmē Regulas 883/2004 52. panta interpretāciju. Proti, argumentācija, ko Tiesa pieņēmusi šajā spriedumā, esot piemērojama tikai, noteicot teorētisko summu (Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts), jo šis noteikums skaidri paredz, ka šī summa ir jāaprēķina, pieņemot juridisko fikciju, ka apdrošinātais visus apdrošināšanas periodus ir pabeidzis Polijā. Savukārt šī argumentācija nav piemērojama faktiskās summas aprēķināšanai. Tas tomēr prasa tādu Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretāciju, no kuras izrietētu, ka proporcija starp summām, ko izmaksā divu dalībvalstu kompetentās iestādes, ir jānoteic, atsevišķi summējot apdrošināšanas periodus no katras dalībvalsts (saskaņā ar šajās dalībvalstīs spēkā esošajiem noteikumiem), kur par apdrošināto tika veikti sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas, un saskaņā ar citiem noteikumiem, aprēķinot teorētisko un faktisko summu.
- 22 Par labu šādai Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretācijai var liecināt tas, ka šajā noteikumā ir runa tikai par apdrošināšanas periodu, kas pabeigti saskaņā ar kompetentās iestādes dalībvalsts (šajā lietā Polijas) tiesību aktiem, vērā ņemšanu. Pēc tam tiek noteikta šo periodu attiecība pret apdrošināšanas periodu, kas pabeigti saskaņā ar visu dalībvalstu, kur par apdrošināto visas viņa profesionālās karjeras laikā tika veikti sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas, tiesību aktiem, kopējo ilgumu.
- 23 Šāda interpretācija var šķist pretrunīga. Proti, tā ievieš atšķirīgos apdrošināšanas stāža noteikšanas noteikumus, lai aprēķinātu teorētisko pabalsta summu un lai aprēķinātu faktisko maksājamā pabalsta summu. Teorētiskās pabalsta summas aprēķināšanas gadījumā valsts un ārvalstu iemaksu periodi tiek summēti, lai noteiktu iekšzemes beziemaksu periodu, ko var ņemt vērā, robežvērtību. Aprēķinot faktisko pabalsta summu, kopējo apdrošināšanas stāžu veido tikai tie apdrošināšanas periodi, kas pabeigti saskaņā ar katras dalībvalsts tiesību aktiem, turklāt šie periodi tiek summēti atsevišķi. Šajā lietā apdrošināšanas stāžs

teorētiskās pabalsta summas aprēķināšanai būtu 445 mēneši, savukārt faktiskās summas aprēķināšanai – tikai 407 mēneši. Tiktu paaugstināta teorētiskā pabalsta summa un faktiskā pabalsta summa, ko izmaksā Polijas pensiju iestāde. Savukārt netiktu paaugstināts Polijas sociālās nodrošināšanas sistēmas ieguldījums vecuma pensijas, kas pienākas apdrošinātajam, finansēšanā, jo 39,5 % pirmajā variantā vietā tas būtu tikai 33,9 %.

- 24 Par labu šādas Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretācijas pieņemšanai var liecināt viedoklis, kas izpausts 1980. gada 26. jūnija spriedumā *Menzies* (793/79, EU:C:1980:172), kurā konstatēts, ka noteikti apdrošināšanas periodi tiek ņemti vērā, lai aprēķinātu teorētisko pabalstu, taču netiek ņemti vērā, aprēķinot faktisko pabalstu (minētā sprieduma 12. punkts; skat. arī 2002. gada 3. oktobra spriedumu *Angel Barreira Perez*, C-347/00, EU:C:2002:560, 32. punkts).
- 25 Savukārt trešais interpretācijas variants paredz, ka spriedums *Tomaszewska* ir piemērojams tikai tiesību uz vecuma pensiju iegūšanai, nevis tā apmēra aprēķināšanai. Tad apdrošināšanas periodi citā dalībvalstī vispār netiek ņemti vērā, aprēķinot beziemaksu periodu robežvērtību (1/3 no iemaksu periodiem), ko var ņemt vērā, aprēķinot pabalsta apmēru.
- 26 Šī koncepcija, kam dod priekšroku pensiju iestāde, var tika pamatota ar Tiesas veikto nošķiršanu starp tiesību uz vecuma pensiju iegūšanas noteikumiem un tās apmēra aprēķināšanas noteikumiem (spriedums, 1996. gada 12. septembris, *Lafuente Nieto/Instituto Nacional de la Seguridad Social un Tesoreria General de la Seguridad Social*, C-251/94, EU:C:1996:319, 49. punkts) un Lēmuma H6 2. punktu. Gan iepriekš minētais spriedums, gan lēmums tika pieņemti pirms sprieduma *Tomaszewska* pasludināšanas.
- 27 Par labu trešā interpretācijas varianta pieņemšanai var liecināt tas, ka Regulas 883/2004 6. pantā (kas ir Regulas 1408/71 45. panta 1. punkta ekvivalents) ir runa par apdrošināšanas periodu citā dalībvalstī ņemšanu vērā “atbilstoši nepieciešamībai”. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde ņem vērā šos periodus tikai “atbilstoši nepieciešamībai”, var pieņemt, ka spriedums *Tomaszewska* ir piemērojams tikai tādos faktiskajos apstākļos, kuros apdrošinātais, pamatojoties uz atsevišķi summētiem iemaksu periodiem un beziemaksu periodiem no katras dalībvalsts, kurā viņš bija apdrošināts, nevar iegūt tiesības uz pabalstu. Taču šajā lietā apdrošinātais ir ieguvis tiesības uz vecuma pensiju bez nepieciešamības piemērot šādu apdrošināšanas stāža aprēķināšanas veidu kā spriedumā *Tomaszewska*, tādēļ nebija nepieciešamības ņemt vērā apdrošināšanas stāžu citā dalībvalstī, lai panāktu stāžu, kas nepieciešams tiesību uz pabalstu iegūšanai. Tad varētu saprast Regulas 883/2004 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu tā, ka, ja nav nepieciešams izmantot apdrošināšanas stāžu no citas dalībvalsts, lai iegūtu tiesības uz vecuma pensiju, šis apdrošināšanas stāžs netiek ņemts vērā, lai noteiktu valsts apdrošināšanas perioda ilgumu (kā valsts iemaksu periodu un valsts beziemaksu periodu summu apmērā, kas nepārsniedz 1/3 no valsts un ārvalstu iemaksu periodiem).